

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ...

Να αρθεί η «τιμωρία» Μπους για το «όχι» της Ελλάδας στο Βουκουρέστι για την ΠΓΔΜ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ, του Δ.Π. ΔΗΜΑ

Η οκταετία Μπους φτάνει στη λήξη της εκ των πραγμάτων. Έτσι, ανακόπτεται η συνεχής ολίσθηση και οπισθοδρόμηση των ελληνοαμερικανικών σχέσεων, όποιος κι αν είναι ο νέος κάτοικος του Λ. Οίκου, στις 20 Ιανουαρίου, που θα εκλεγεί από τις εκλογές του Νοεμβρίου.

Δεν είναι, βεβαίως, μυστικό πως το δίδυμο Ομπάμα-Μπάιντεν γνωρίζει καλύτερα και διάκειται φιλικότερα στα ελληνικού ενδιαφέροντος ζητήματα, απ' ό,τι ο γερουσιαστής Τζον ΜακΚέιν, ο οποίος, παρά ταύτα, έχει μια «συμμαχικότερη» αντίληψη και προσέγγιση στις σχέσεις με τους παραδοσιακούς φίλους της Αμερικής, απ' ό,τι ο πρόεδρος Μπους.

«Ελπίζουμε πως η νέα κυβέρνηση, οποιαδήποτε και αν είναι αυτή, θα έχει διαφορετική αντίληψη για την Ελλάδα ως σύμμαχο», λέει ο πρόεδρος της ΑΧΕΠΑ Αϊκ Γκούλας, «για τη σπουδαιότητά της σ' αυτή την περιοχή της Ευρώπης που είναι η είσοδος στα Βαλκάνια».

Η κυβέρνηση Μπους «δεν έχει δει την Ελλάδα από αυτή τη σκοπιά και κατά κάποιον τρόπο την έχει παρακάμψει» στον σχεδιασμό της, παρά το γεγονός ότι αποτελεί ένα σημαντικό γεω-πολιτικο-οικονομικό παράγοντα στην περιοχή.

«Για μένα», προσθέτει ο κ. Γκούλας ήταν μιας «στενής αντίληψης προσέγγιση», που «δεν θέλησαν να το αντιληφθούν», αλλά «ελπίζουμε πως θ' αλλάξει αυτό με τη νέα κυβέρνηση».

«Κινητοποίηση»

Κατά τον πρόεδρο της ΑΧΕΠΑ, απαιτείται «κινητοποίηση» των Ελληνοαμερικανών, μέσω της οποίας θα καταστεί σαφές προς τον νέο κάτοικο του Λ. Οίκου και όλες τις κυβερνητικές υπηρεσίες πως «ενδιαφερόμαστε για ό,τι συμβαίνει στην Ελλάδα, το παίρνουμε σοβαρά και προσδοκούμε πως θα υπάρξει μια νέα επαρκώς λειτουργική σχέση μεταξύ των δύο χωρών».

Μέσα σ' όλο αυτό το σκεπτικό, ο κ. Γκούλας λέει πως αυτή τη χρονιά οφείλει να επανενεργοποιήσει την Επιτροπή Δημοσίων Υποθέσεων (PAC) της μεγάλης αυτής ομογενειακής οργάνωσης για τη «μεγαλύτερη προσέγγιση στις ρίζες μας» και μέσω της PAC να καταστεί δυνατόν η αποστολή στην Ουάσιγκτον ενός «αποτελεσματικότερου μηνύματος».

Από αυτή τη σκοπιά, θα πρέπει και «εμείς να κάνουμε ό,τι χρειάζεται» σ' αυτόν τον τομέα, λέει ο ίδιος.

Η «έξοδος» της ΑΧΕΠΑ στην «πρώτη γραμμή» και μέσα στο συζητούμενο με τον κ. Γκούλα πλαίσιο εξελίξεων

είναι σίγουρα «επιβεβλημένη και χρήσιμη», τονίζουν πολιτικοί και διπλωματικοί παρατηρητές που παρακολούθησαν πρόσφατα το συνέδριο της οργάνωσης στην Αθήνα, τις πρώτες μέρες του Ιουλίου.

Η «παρουσία» των Ελληνοαμερικανών απ' εαυτή είναι δυνατόν να «κρατήσει επί ποδός» τους νέους αξιωματούχους στην Ουάσιγκτον που θα καταπιαστούν με τα ελληνικά ζητήματα, όταν γνωρίζουν πως «αόρατα μάτια τους παρακολουθούν», γιατί «είναι απαράδεκτο να συμπεριφέρονται κατά τον τρόπο που συμπεριφέρθηκαν» στην Ελλάδα τα επιτελεία Εθνικής Ασφάλειας και Εξωτερικών του προέδρου Μπους, λέγεται από τους ίδιους παρατηρητές.

Ο «ρόλος» του Σπέκχαρντ

Ιδιαίτερη προσοχή, ωστόσο, χρειάζεται στη διπροσωπία της αμερικανικής προσέγγισης, όπως απέδειξε η πρόσφατη εμπειρία, και συνεπώς είναι αναγκαία η επαγρύπνηση και εγρήγορση των Ελληνοαμερικανών.

Επί του προκειμένου, σημειώνεται πως στην Αθήνα η αμερικανική πρεσβεία έκανε μια επιτηδευμένη προσπάθεια να «ικανοποιήσει» τους συνέδρους της ΑΧΕΠΑ, προβάλλοντας προς τα έξω το «καλό πρόσωπο» της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής, κατ' εξοχήν με τη... «συμβολή» της Ουάσιγκτον στην επίλυση του σκοπιανού ζητήματος.

Ωστόσο, κατά τη μακρά ομιλία του ο Ντ. Σπέκχαρντ, ο Αμερικανός πρόεδρος, απέκρυψε επιμελώς τις «ίντριγκες» Φριντ, στις Βρυξέλλες τον Μάρτιο, στην προσπάθειά του να στείλει ΝΑΤΟϊκή πρόσκληση στη γείτονα με την ονομασία FYROM, όπως επίσης απέφυγε, βολικά, να μιλήσει για τις πλείστες περιπτώσεις που η Ουάσιγκτον υπονόμωσε τις προσπάθειες του μεσολαβητή του ΟΗΕ Μάθιου Νίμιτς.

Λογικό, βέβαια, το γεγονός ότι ο κ. Σπέκχαρντ δεν θα «κραύγαζε» δημόσια τους πολιτικούς του προϊσταμένους στην Ουάσιγκτον, για την επιλήψιμη αδιαφορία τους στις προειδοποιήσεις της πρεσβείας σχετικά με τη στάση της Ελλάδας στο Βουκουρέστι.

Αλλά ο Αμερικανός πρόεδρος εσκεμμένα οδήγησε τους συνέδρους στην «πεπλανημένη εντύπωση και βεβαιότητα» περί επικείμενης λύσεως στο Σκοπιανό, εκτιμάται εγκύρως.

Όλα αυτά υποδεικνύουν, κατά Αμερικανό παράγοντα με εξοικείωση του ενδότερου σκεπτικού, πως οι Αμερικανοί αξιωματούχοι επεδίωξαν να «εξημενίσουν» το «θηρίο» που θα μπορούσε να «ξεπηδήσει» μέσα από ενδεχόμενη αντίδραση των Ελληνοαμερικανών, στις επιμελώς μεθοδευθείσες σε βάρος της Ελλάδας ενέργειες του

Στέιτ Ντιπάρτμεντ και του Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας (NSC).

Προκειμένου δε να γίνει αντιληπτό το μέγεθος της συμπαιγνίας, θα πρέπει να αξιολογηθούν οι εξελίξεις με γνώμονα τα όσα είναι γνωστά σήμερα.

Τρεις ολόκληρους μήνες πριν από τη σύναξη των Ελληνοαμερικανών στην Αθήνα και τις «ωραίες κουβέντες» του κ. Σπέκχαρντ για τις ελληνοαμερικανικές σχέσεις, υπήρχε ήδη ειλημμένη απόφαση στο NSC να τη «φέρουν» στην Ελλάδα («stick it to Greece»), όπως είχε γράψει η «Ε» (23/9/08).

Δεν ξεχνούν το «ΟΧΙ»

Στο NSC δεν μπορούσαν να συμβιβαστούν στην ιδέα πως κόντρα στις «εμπειρίες άλλων εποχών», η σημερινή ελληνική κυβέρνηση τόλμησε να «σηκώσει κεφάλι» και να πάει αντίθετα στα αμερικανικά συμφέροντα που συνοψίζονταν στη διεύρυνση του ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια.

«Νόμιζαν πως, τελικά, οι Ελληνες θα ενδώσουν», λέει ο πρόεδρος της ΑΧΕΠΑ, Αϊκ Γκούλας «και όταν οι Ελληνες δεν ενέδωσαν, αντελήφθησαν πως “εδώ έχουμε πρόβλημα”...».

Πώς, όμως, χειρίστηκαν το πρόβλημα; Στο NSC, όπως εκτιμάται εγκύρως, εξέλαβαν την ελληνική ενέργεια ως «διμερή, εχθρική πράξη... πλήττουσα ευρύτερα αμερικανικά γεωπολιτικά συμφέροντα...», με την παρεμπόδιση της διεύρυνσης της Συμμαχίας, αγνοώντας, φυσικά πλήρως τα ελληνικά εθνικά συμφέροντα και σε ό,τι αφορά τη FYROM, αυτή ήταν απλώς ένα... «μπαλάκι» μέσα στην όλη εξίσωση.

Έτσι, όταν την εβδομάδα της 6ης Απριλίου, έπειτα από σχετικές συσκέψεις στο NSC, η Τζούντι Ανσλεϊ εξήλθε του γραφείου του Στιβ Χάντλεϊ, συμβούλου Εθνικής Ασφαλείας του προέδρου Μπους, είχε πάρει το «πράσινο φως» να προχωρήσει σε «αντίποινα» κατά της Ελλάδας για να «τιμωρηθεί» για την «απειθεία» της, εκτιμάται εγκύρως.

Η «τιμωρία» της βίζας

«Είναι απολύτως απαράδεκτο», λέει ο κ. Γκούλας, «να τιμωρείς μια χώρα, γιατί άσκησε το δικαίωμά της σε κάτι που πίστευε πως ήταν το σωστό (για την ίδια) αυτό που έκανε», αναφερόμενος ο πρόεδρος της ΑΧΕΠΑ σε μια από τις «τιμωρίες» του NSC, που ήταν η εξαίρεση της Ελλάδας από το αμερικανικό

πρόγραμμα κατάργησης της βίζας.

Χθες τιμήθηκαν οι χώρες που τα «κατάφεραν» να μπουν στο πρόγραμμα. Στον κατάλογο υπήρχαν οι Εσθονία, Λιθουανία, Λετονία, Τσεχία, Πολωνία, Ουγγαρία, Βουλγαρία, Ρουμανία και Ν. Κορέα, εκ των οποίων όμως Πολωνία, Βουλγαρία, Ρουμανία ίσως «καθυστερήσουν», για να ενταχθούν στο τέλος του χρόνου μαζί με τη Μάλτα.

Ο «θηλυκός Φριντ» του NSC, όπως συνάδελφός της είχε χαρακτηρίσει την κ. Ανσλεϊ, αναπληρώτρια του Χάντλεϊ που προγενέστερα επί σειρά ετών διετέλεσε διευθύντρια της Επιτροπής Στρατιωτικών της Γερουσίας επί προεδρίας Τζακ Γουόρνερ (Ρ-Βιτζίνια), φέρεται να είχε και έτερες εισηγήσεις.

Ανάμεσα στις «τιμωρίες» για την Αθήνα ήταν να υποβληθεί σχέδιο από το Στέιτ Ντιπάρτμεντ για το Σκοπιανό «απορριπτό από την Ελλάδα» (σ.σ. κάτι ανάλογο με το σχέδιο Ανάν για το Κυπριακό) και να «αποτραβηχθεί» η δέσμευση Μπους του '04 πως οι ΗΠΑ θ' αναγνωρίσουν τα Σκόπια με την οποιαδήποτε νέα συμφωνημένη ονομασία.

Πράγματι, το σχέδιο-πρόταση των Αμερικανών, συσταθέν στο «μακεδονικό γραφείο» του Στέιτ Ντιπάρτμεντ και υποβληθέν μέσω Νίμιτς, απέβλεπε (σ.σ. ανεξαρτήτως των λοιπών συγκυριών και παραγόντων) στο να το «απορρίψουν οι Ελληνες» («It's a proposal for the Greeks to refuse»), όπως έγραφε η «Ε» (23/9/08) και ακόμη δεν λείπουν οι πιέσεις προς τα Σκόπια να «μη χάσουν την ευκαιρία».

Από την άλλη, σε ό,τι αφορά τη δέσμευση Μπους προς Καραμανλή για αντιστροφή («roll back») της απόφασης του '04, οι ποικίλες δηλώσεις εκπροσώπων του Στέιτ Ντιπάρτμεντ (σ.σ. «θα αναγνωρίσουμε τα Σκόπια με τη νέα ονομασία αν μας το ζητήσουν τα ίδια») δείχνουν το νέο σκεπτικό του NSC, των αντιποίνων.

Η «τιμωρία» της Ελλάδας από το NSC για τη θέση της στο Βουκουρέστι, γιατί θέλησε να προσάψει τα συμφέροντά της, είναι «αδικαιολόγητη και άδικη», λέει ο εκτελεστικός διευθυντής της ΑΧΕΠΑ Μπάζιλ Μωσαϊδής και σίγουρα αποτελεί μια πρακτική «αντίθετη προς τα αμερικανικά ιδεώδη».

«Είναι απολύτως απαράδεκτο να τιμωρείς μια χώρα επειδή άσκησε το δικαίωμά της», δηλώνει για το ελληνικό «όχι» στη FYROM στη σύνοδο του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι, ο πρόεδρος της ΑΧΕΠΑ, Αϊκ Γκούλας